

Arrest

nr. 294 263 van 18 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 11 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 2 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat F. JACOBS en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 2 oktober 2019 België binnen met een geboorteakte en een rijbewijs en verzoekt op 13 maart 2020 om internationale bescherming. Op 2 maart 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 8 maart 2023 aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Algerijnse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit de stad Oran. U woonde daar tot u in januari 2009 trouwde met M. B. (...). U ging vanaf dan bij hem wonen en u kreeg twee kinderen:

S. B. M. (...) en N. B. (...) (beiden OV. (...)). U had problemen met uw man en uw schoonfamilie. U bleef tijdens uw huwelijk contact houden met O. B. A. (...), een man op wie u sinds uw schooltijd verliefd was. In 2011 probeerde u van M. B. (...) te scheiden, maar u werd onder druk gezet en keerde naar hem terug.

In 2018 reisde M. B. (...) naar België. U bleef in Algerije met de kinderen en had nog steeds problemen met uw schoonfamilie. U besliste om met uw vriend O. B. A. (...) in Annaba te gaan wonen. Na een half jaar reisde u met een visum naar België en ging u bij M. B. (...) wonen. U had nog steeds huwelijksproblemen en M. B. (...) dealde drugs. Uw man ontdekte dat u in België een relatie heeft met J. B. (...). In maart 2020 bent u van M. B. (...) gescheiden. U kreeg een dochter met J. B. (...) op 15 december 2022.

U diende op 13 maart 2020 in België een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer problemen te hebben met de Algerijnse autoriteiten omdat u overspel pleegde. Daarnaast vreest u problemen met de familie van uw ex-man omwille van de scheiding. U vreest dat ze u zullen doden om hun eer te zuiveren.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: familieboekje, samenstelling gezin, paspoorten van u en de kinderen, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, geboorteaktes van u en de kinderen, een document van de rechtbank, kaarten van B. (...), psychologische attesten, medische documenten, een aangifte bij de politie, documenten van de scheiding, noodnummers en foto's. Op 26 januari 2023 maakte u via uw advocaat opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U legde attesten neer waaruit blijkt dat u problemen heeft met uw mentale gezondheid. U kampt met stress en u bent getraumatiseerd. Uit deze attesten kan niet worden afgeleid welke gebeurtenis er aan de oorzaak ligt van uw psychologische problemen of welke concrete gevolgen dit voor u heeft. Er staat nergens dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u sinds het begin van uw huwelijk problemen had met uw echtgenoot. U zou in 2011 van hem gescheiden zijn en bij uw tante gaan wonen. Door bedreigingen van uw familie en van uw van bent u in 2012 opnieuw met uw man getrouwd (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u op het CGVS op deze informatie gewezen werd, antwoordde u dat u niet gescheiden bent in Algerije, maar dat u even uit elkaar ging en dan terug samen was (CGVS, p. 8). Uw antwoord klaart niet uit waarom u bij de DVZ meermaals aanhaalde dat u van uw man gescheiden was en dan hertrouwde (verklaring DVZ, vraag 15a). Er moet bovendien worden opgemerkt dat u een document neerlegde waaruit blijkt dat u in 2011 gescheiden bent van uw man. Daarnaast legde u nog een document neer waaruit blijkt dat het uw man was die wilde scheiden en dat u met hem wilde verzoenen. Deze documenten stemmen niet overeen met uw verklaringen. Deze tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw man in 2019 ontdekte dat u een relatie had met een andere man en dat u daarom moest onderduiken bij een vriend. U verklaarde dat hij uw familie in Algerije lastig viel (vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw man reeds in oktober 2018 naar België kwam (CGVS, p. 8). Op de DVZ verklaarde u echter dat uw man zich nog steeds in Algerije bevond ten tijde van uw gehoor op de DVZ in maart 2021 (verklaring DVZ, vraag

15a). Dat u er niet in slaagde coherente verklaringen af te leggen over de verblijfplaats van uw man, doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

U bent in maart 2020 van uw man gescheiden en diende een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, p. 8). U geeft geen verklaring voor uw laattijdig verzoek. De door u aangemeten houding getuigt dan ook geenszins van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging volgens de criteria van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, waarbij er redelijkerwijs mag verwacht worden dat er zo spoedig mogelijk een verzoek om internationale bescherming wordt ingediend bij de bevoegde instanties.

Voorts stroken uw verklaringen bij het CGVS niet met de asielmotieven die u bij de DVZ uiteen zette. Daar verklaarde u dat u uit Algerije vluchtte voor de problemen met uw man, terwijl u eigenlijk uw man kwam vervoegen in België (vragenlijst CGVS, vraag 5 en CGVS, p. 8). Het is niet aannemelijk dat u terugkeerde naar uw man, als hij degene is die u vreest. Toen u met deze onaannemelijkheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat het de bedoeling was om met uw vriend O. (...) in België te komen wonen (CGVS, p. 11). Dit antwoord klaart geenszins uit waarom u bij uw man in België kwam wonen. Deze elementen brengen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang.

Voorts verklaarde u dat u bij terugkeer vreest problemen te hebben met de Algerijnse autoriteiten en met uw familie en schoonfamilie omwille van het overspel dat u pleegde (CGVS, p. 12). Er moet worden opgemerkt dat u reeds in 2012 een relatie had buiten uw huwelijk en dat u er in slaagde nog jaren in Algerije te blijven wonen zonder geloofwaardige problemen mee te maken (CGVS, p. 9). Bijgevolg zijn de problemen die u vreest bij terugkeer louter hypothetisch en niet gestaafd door concrete gebeurtenissen of documenten. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat overspel niet strafbaar is binnen de Algerijnse wetgeving, waardoor uw vrees voor de Algerijnse overheid nog minder aannemelijk wordt.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde uw familieboekje, een samenstellingsattest van uw gezin, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, de geboorteaktes van u en de kinderen en de paspoorten van u en de kinderen neer. Deze documenten kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden. U legde een kaart neer van uw ex-man B. (...). Hieruit kan hoogstens zijn identiteit afgeleid worden, wat hier niet ter discussie staat. U bracht een aangifte bij de Belgische politie mee, waaruit blijkt dat u problemen had met een man in het centrum waar u verbleef. Hieruit kan geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden, gezien dit geen impact heeft op uw mogelijkheid om naar Algerije terug te keren. U legde een lijst neer van noodnummers die u kan bellen in België. Uit dit document blijkt niet dat u een nood heeft aan internationale bescherming. U legde een aantal foto's neer waaruit moet blijken dat u ex-man B. (...) zich bezighoudt met andere vrouwen en criminele activiteiten. U werd in het ziekenhuis opgenomen omdat het te veel werd voor u (CGVS, p. 12). Hieruit kan geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden. Deze feiten deden zich immers voor in België en uit uw verklaringen blijkt dat uw ex-man een jaar werd opgesloten in de gevangenis omwille van zijn activiteiten (CGVS, p. 12). Deze elementen houden ook geen verband met uw mogelijkheid om naar Algerije terug te keren, gezien de problemen die u in verband met uw man inroept niet geloofwaardig zijn. U bracht een document mee waaruit blijkt dat u aan het scheiden bent van uw ex-man B. (...). Hierover bestaat hier geen twijfel. Louter het feit dat u gescheiden bent volstaat echter niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

U legde verder een aantal medische en psychologische attesten neer waaruit blijkt dat u gezondheidsproblemen heeft en kampt met een depressie omwille van trauma's die u meemaakte. Er moet worden opgemerkt dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat u omwille van uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep in uw land van herkomst niet op een passende behandeling van uw medische problemen zou kunnen rekenen. De door u geschetste problemen vallen evenmin onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming zoals opgenomen in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U maakte na het persoonlijk onderhoud op het CGVS opmerkingen over in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud. In deze opmerkingen herhaalt u de data waarop u trouwde en scheidde van uw man, wanneer u naar België kwam en waar u verbleef. Deze opmerkingen brengen geen verandering in bovenstaande vaststellingen.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2, § 2, en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/9, § 4, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing", van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Na een beknopte theoretische toelichting over de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht en het citeren van de motieven van de bestreden beslissing over de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, laat verzoekster het volgende gelden:

"Dat de verzoekende partij degelijk bijzondere procedure noden had waarmee diende rekening te worden gehouden, niet alleen gedurende haar verhoor, maar ook ter beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas enerzijds en het risico in geval van terugkeer, anderzijds.

Dat dit in het bijzonder geldt ter beoordeling van de mogelijke toekenning van de subsidiaire bescherming. Dat in casu geen enkele voorzorgsmaatregel genomen werd zodat er sprake is van schending van artikel 48/9 § 4 van de wet van 15.12.1980.

De verzoekende partij vertoont zware psychische stoornissen waarvoor zij sedert haar aankomst in België, behandeld wordt.

Dat tal van ongerijmdheden of zelfs tegenstrijdigheden of leemten, thans uit te leggen mogen of kunnen zijn door de psychische stoornissen van de verzoekende partij.

Dat in dit verband naar de bijzondere kwetsbaarheid van de verzoekende partij dient te worden gewezen, een kwetsbaarheid die duidelijk waar te nemen was gedurende haar onderhoud.

Dat de « Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés » voorziet dat ook rekening dient te worden gehouden met de context van het geboorteland :

(...)

Dat in casu de tegenpartij steeds de voorgelegde elementen één per één en afzonderlijk heeft onderzocht, zonder ooit over te gaan tot een globale analyse van de concrete situatie van de verzoekende partij, in geval van terugkeer naar Algerije, zoals het Handboek het voorziet.

Dat zelfs indien de Raad zou oordelen dat de gewenste drempel voor toekenning van de subsidiaire bescherming niet zou zijn bereikt, dan toch dient er rekening te worden gehouden met de punten 42 en

53 van het Handboek , *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, dewelke voorzien in een persoonlijk onderzoek van de persoonlijke problemen samen met de veiligheidstoestand , of beter gezegd, teruggeplaatst in de context van het land , waaronder de situatie van alleenstaande vrouwen en moeders in Algerije, van vrouwen die overspel hebben gepleegd, van vrouwen die moeder zijn geworden buiten het huwelijk.

In casu heeft het CGVS geen enkele landeninformatie gevoegd aan het administratief dossier.

Dat de verzoekende partij, tevens van oordeel is dat rekening dient te worden gehouden met de socio-economische toestand van de verzoekende partij in geval van terugkeer en rekening houdende met zijn geestestoestand, vermits een deel van de bevolking in armoede dreigt te leven en een heel reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4§ 2 van de Vreemdelingenwet., in onmenselijke of vernederende behandelingen.

Dat uit de beslissing niet blijkt dat deze elementen genoegzaam in aanmerking zouden zijn genomen en blijkt evenmin dat deze elementen in aanmerking zouden zijn genomen ter beoordeling van de asielmotieven.

Nergens blijkt uit de beslissing dat de vastgestelde tegenstrijdigheden of ongerijmdheden zouden onderzocht zijn met inachtneming van de gezegde psychische storingen, die op zich door het CGVS niet betwist zijn.

Het CGVS maakt een duidelijke redeneringsfout door te stellen dat geen bijzondere maatregelen dienen te worden genomen, omdat men de oorzaak van die psychische toestand niet kan afleiden, zonder echter de trauma zelf in vraag te stellen noch te betwisten...

Het zijn de psychische stoornissen, - welke de oorzaak ervan mogen zijn, - die uiteraard de nood aan de bijzondere maatregelen bepalen.

Dat de bijzondere kwetsbaarheid van de verzoekende partij omwille van haar psychische storingen een versoepeling voor gevolg moet hebben, ook wat betreft de argumenten van tegenstrijdigheden die door het CGVS aangehaald worden.

Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: (...)

Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming bepaalt dat: (...)

De bestreden beslissing is eigenlijk enkel gebaseerd op tegenstrijdigheden of omissies tussen de verklaringen bij het CGVS en onduidelijkheden.

Nochtans, maakte de dossierbehandelaar nergens de moeite om verzoeker te confronteren met al deze kritiek.

Zodoende worden de hierboven omschreven rechtsbepalingen geschonden.

Verzoekende partij kan zich niet verweren indien zij niet eens de kans krijgt om het uit te leggen Verzoeker wordt maar één maal gehoord en er wordt van verwerende partij verwacht dat hij de kans krijgt om zich te verdedigen en elke onduidelijkheid voor de dossierbehandelaar kan verklaren tijdens het gehoor."

Zij citeert vervolgens de motieven van de bestreden beslissing waarin gewezen wordt op haar tegenstrijdige verklaringen over haar scheiding in 2011 en over de verblijfplaats van haar man en voert daartegen het volgende aan:

"Dat de verzoekende partij er niet in slaagde een coherente relatie te maken van haar huwelijksparcours en de chronologie van de incidenten die zij met haar man kende, kan uiteraard gelinkt worden aan haar psychisch gestoorde toestand.

Daarnaast was haar huwelijk een opeenvolging van incidenten zodat het voor haar heel moeilijk is om een chronologie op te stellen en dan nog te kunnen weergeven in een stresserende toestand van een interview op het CGVS.

Dat zij in België een procedure tot echtscheiding heeft ingeleid op 03.01.2023 voor de rechtbank van eerste aanleg Henegouwen, afdeling Charleroi, waarvan de raadsman van de verzoekende partij nog geen volledige kennis heeft.

Dat uit een beschikking van 15.02.2023 echter toch blijkt dat de verzoekende partij in het huwelijk was getreden in Oran op 19.04.2012, hetgeen inderdaad wijst naar een tweede huwelijk dat voltrokken is geweest met de vader van haar twee kinderen.

Dat hetzelfde vonnis duidelijk stelt dat de twee hinderen die op 01.04.2010 en 30.10.2012 dezelfde man voor vader hebben...

Dat de verzoekende partij verward is is duidelijk en deels te wijten aan de verwarde situatie en de verwarde geestestoestand.

Ter herinnering dient nog te worden herinnerd dat een derde kind, uit een nieuwe relatie in België aangekropen, op 15.12.2022 geboren werd...hetgeen nog voor andere Problemen zorgde, die niet van aard zijn om de toestand van de verzoekende partij te stabiliseren."

Voorts citeert zij de motieven van de bestreden beslissing waarin gesteld wordt dat zij geen verklaring geeft voor haar laattijdig verzoek, dat haar verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) niet stroken met de asielmotieven die zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) uiteenzette en dat de problemen die zij vreest te hebben bij terugkeer met de Algerijnse autoriteiten, haar familie en haar schoonfamilie louter hypothetisch zijn, niet gestaafd zijn door concrete gebeurtenissen of documenten en dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt bovendien blijkt dat overspel niet strafbaar is binnen de Algerijnse wetgeving. Zij laat vervolgens het volgende gelden:

"De verwarring van de verzoekende partij in haar verklaringen, stemt overeen met haar grote psychische verwarring.

Het levensparcours van de verzoekende partij geeft een duidelijk beeld voor haar totaal verwarde geestestoestand en de heel moeilijke persoonlijke situatie waarmee ze te kampen heeft.

De verzoekende partij is in België bij haar man komen wonen omdat zij in fine hopeloos was, onder druk gezet werd en nog hoopte dat andere levensomstandigheden dan in Algerije? Een nieuwe start aan haar huwelijk zou kunnen bieden.

Zij geloofde niet in een mogelijke liefdesrelatie of verhaaltje doch dat het leven doodgewoon "mogelijk" zou zijn, in een neutrale levenssfeer en dat haar kinderen de mogelijkheid zouden hebben om met hun vader te worden opgevoed.

Hetgeen waarmee zij in België te kampen had was echter erger nog dan hetgeen zij in Algerije had meegemaakt.

Het bleek inderdaad dat haar man in een drugverkeer zou gewikkeld zijn en dat hij thans in de gevangenis zou verblijven.

Dat zij met de man helemaal geen contact meer heeft en vreest als doelwit te worden genomen en van haar man en van de bende waarmee hij actief was.

Zij heeft intussen in België een nieuwe relatie aangeknoopt en is ook op 15.12.2022 van een meisje bevallen.

Dat de status van het kindje momenteel onduidelijk is voor de raadsman van de verzoekende partij, bij gebreke aan de nodige documenten.

Dat ht enige dat duidelijk is, is dat het kind buiten een erkend huwelijk geboren is.

Zij vreest in geval van terugkeer naar Algerije als overspelige vrouw en alleenstaande moeder van een buitenechtelijk kindje ;

- Haar eigen familie die de situatie geenszins aanvaardt

- Haar schoonfamilie die de situatie helemaal niet aanvaardt en die haar twee oudste kinderen zal eisen

- Haar autoriteiten die haar als overspelige vrouw kunnen vervolgen : haar situatie thans met een buitenechtelijk kind is grondig verschillend dan toen zij Algerije verlaten heeft. Toen was haar overspel nog niet zo duidelijk als thans...

- De Algerijnse maatschappij die haar deviant gedrag heel negatief gaat beoordelen en die haar en haar onwettig kindje zal uitsluiten.

- Zij vreest in fine de bende waarmee haar echtgenoot en vader van haar oudste hinderen "werkte".

- Zij vreest dat de Algerijnse autoriteiten haar en haar hinderen en in het bijzonder haar onwettig kind, niet gaan willen beschermen omwille van haar deviant gedrag.

- De autoriteiten van haar land waarderen een vrouw niet en zullen sowieso gelijk geven aan haar man, zijn familie en haar eigen familie.

Dat echter alles bewijst dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980."

Wat betreft de subsidiaire bescherming voert zij ten slotte het volgende aan:

"Het CG behandelt enkel de SB in het kader van artikel 48.4 C doch niet in het kader van artikel 48/4 b.

Het CGVS geeft echter geen enkele reden aan waarom in casu de SB bepaald bij artikel 48/4 b niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het hoger beschreven profiel van verzoekster en op basis van de Cedoca informatie"

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift wordt een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Henegouwen, afdeling Charleroi, van 15 februari 2023 (stuk 3) als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Aangaande verzoeksters verwijzing naar artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 10 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoekster toont dit *in casu* evenwel niet aan. Zij kan bijgevolg de schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.1.2. In de mate dat verzoekster de schending aanvoert van *“het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing”* moet worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) geen dergelijk beginsel bekend is en dat verzoekster nalaat hierbij verdere toelichting te geven zodat dit onderdeel van het enig middel als onontvankelijk moet worden beschouwd.

2.3.1.3. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat zij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken nu (i) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar scheiding in 2011 en de documenten die zij neerlegt niet overeenstemmen met haar verklaringen, (ii) zij er niet in slaagde coherente verklaringen af te leggen over de verblijfplaats van haar man, (iii) zij geen verklaring geeft voor haar laattijdig verzoek om internationale bescherming, (iv) haar verklaringen bij het CGVS niet stroken met de asielmotieven die zij bij de DVZ uiteenzette, (v) de problemen die zij bij terugkeer vreest te hebben met de Algerijnse autoriteiten, haar familie en haar schoonfamilie louter hypothetisch en niet gestaafd door concrete gebeurtenissen of documenten zijn en bovendien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat overspel niet strafbaar is binnen de Algerijnse wetgeving, (vi) de documenten die zij neerlegde deze vaststellingen niet kunnen weerleggen en de opmerkingen die zij overmaakte in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud geen verandering brengen in de voorgaande vaststellingen en (vii) zij geen elementen aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend

conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing afdoende toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling van de bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekster geen elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in haar hoofdte heeft kunnen vaststellen. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“U legde attesten neer waaruit blijkt dat u problemen heeft met uw mentale gezondheid. U kampt met stress en u bent getraumatiseerd. Uit deze attesten kan niet worden afgeleid welke gebeurtenis er aan de oorzaak ligt van uw psychologische problemen of welke concrete gevolgen dit voor u heeft. Er staat nergens dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster voert aan dat zij wel degelijk bijzondere procedurele noden had waarmee rekening diende te worden gehouden, nu zij zware psychische stoornissen vertoont waarvoor zij sedert haar aankomst in België behandeld wordt. Zij stelt bijzonder kwetsbaar te zijn en meent dat deze kwetsbaarheid duidelijk waar te nemen was gedurende haar persoonlijk onderhoud. Dat zij er niet in slaagde om een *“coherente relatie te maken van haar huwelijksparcours en de chronologie van de incidenten die zij met haar man kende”*, kan volgens haar gelinkt worden aan haar *“psychisch gestoorde toestand”*. Zij geeft aan een totaal verwarde geestestoestand te hebben.

Hoewel er in de door haar neergelegde psychologische attesten – die reeds dateren van augustus en september 2020 – onder meer wordt gesteld dat zij symptomen van angst vertoont die zich uiten in koortsachtigheid, vermoeidheid, geïrriteerdheid en constante stress, dat zij lijdt aan een posttraumatische stressstoornis en dat zij vergeetachtig is en concentratieproblemen heeft (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met ‘documenten’), beantwoordde verzoekster de verschillende vragen uit de vragenlijst die haar bij de DVZ in maart 2021 werd voorgelegd en waarin (onder meer) gepeild werd of er volgens haar bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken negatief (adm. doss., stuk 8, map ‘DVZ’, Vragenlijst *“bijzondere procedurele noden”* DVZ). Op basis van deze vragenlijst oordeelde de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris dat verzoekster geen procedurele noden heeft (*ibid.*, Beoordeling bijzondere procedurele noden). Bovendien blijkt uit de door verzoekster neergelegde attesten niet concreet wat de impact is van haar symptomen op haar cognitieve mogelijkheden of welke impact deze symptomen zouden hebben op haar deelname aan onderhavige procedure. Zoals door de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing wordt gesteld, wordt er in de attesten niet vermeld dat verzoekster niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure. Wat dit betreft stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS, gevraagd naar haar eerste interview bij de DVZ, antwoordde dat dit goed verlopen was (adm. doss., stuk 5, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan verder niet blijken dat verzoekster niet in staat was om te worden gehoord en daarbij coherente en consistente verklaringen af te leggen. Zij maakte op geen enkel moment gewag van het bestaan van bijzondere procedurele noden en gaf ook niet aan dat zij gedurende het persoonlijk onderhoud last had van haar psychologische problemen. Ook haar advocaat maakte hiervan geen melding toen er hem aan het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of hij nog iets toe

te voegen had. Verzoeksters advocaat stelde louter dat er rekening gehouden moet worden met het feit dat verzoekster getraumatiseerd is (*ibid.*, p. 14). Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat verzoekster de kopieën van de notities van haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS opvroeg en bekwaam, doch naliet aan te duiden waar zij – omwille van haar psychologische problemen – niet in staat zou zijn geweest om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Verzoekster laat in haar verzoekschrift verder na *in concreto* toe te lichten op welke wijze de toekenning van welbepaalde specifieke steunmaatregelen tot een andere beslissing had kunnen leiden dan de thans bestreden beslissing. Verder laat zij eveneens na *in concreto* te duiden welke ongerijmdheden, tegenstrijdigheden of leemtes zouden kunnen worden verklaard door de impact van haar psychologische problemen en op welke wijze deze hierdoor zouden kunnen worden verklaard.

Verzoekster toont aldus niet aan dat zij door haar psychologische problemen niet in staat zou zijn geweest om gehoord te worden en daarbij coherente en consistente verklaringen af te leggen zonder dat haar specifieke steunmaatregelen werden toegekend. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij bijzondere procedurele noden had en dat haar ten onrechte geen specifieke steunmaatregelen werden verleend. Evenmin maakt zij aannemelijk dat de ongerijmdheden, tegenstrijdigheden en leemtes in haar verklaringen uitgelegd kunnen worden door haar psychologische problemen.

Een schending van artikel 48/9, § 4, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster stelt bij terugkeer naar haar land van herkomst, Algerije, te vrezen dat zij problemen zal kennen met de Algerijnse autoriteiten omdat zij overspel pleegde. Daarnaast verklaart zij problemen te vrezen met haar eigen familie en de familie van haar (ex-)man omwille van de scheiding met haar (ex-)man, haar overspel en haar buitenechtelijk kind. De familie van haar (ex-)man zou haar twee oudste kinderen willen opeisen en haar willen vermoorden om hun eer te zuiveren. Zij stelt in dit verband eveneens dat de Algerijnse autoriteiten haar niet zullen willen beschermen omwille van haar “deviant” omdat zij een vrouw niet waarderen. Voorts vreest zij eveneens de Algerijnse maatschappij die haar gedrag zeer negatief zal beoordelen en die haar en haar buitenechtelijk kind zal uitsluiten. Verder stelt zij ook nog haar (ex-)man en de bende waarmee hij zou hebben samengewerkt te vrezen.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat zij er niet in geslaagd is om haar vrees voor vervolging aannemelijk te maken nu (i) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar scheiding in 2011 en de documenten die zij neerlegt niet overeenstemmen met haar verklaringen, (ii) zij er niet in slaagde coherente verklaringen af te leggen over de verblijfplaats van haar man, (iii) zij geen verklaring geeft voor haar laattijdig verzoek om internationale bescherming, (iv) haar verklaringen bij het CGVS niet stroken met de asielmotieven die zij bij de DVZ uiteenzette, (v) de problemen die zij bij terugkeer vreest te hebben met de Algerijnse autoriteiten, haar familie en haar schoonfamilie louter hypothetisch zijn en niet gestaafd zijn door concrete gebeurtenissen of documenten en bovendien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat overspel niet strafbaar is binnen de Algerijnse wetgeving en (vi) de documenten die zij neerlegde deze vaststellingen niet kunnen weerleggen en de opmerkingen die zij overmaakte in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud geen verandering brengen in de voorgaande vaststellingen. Dit wordt in deze beslissing als volgt toegelicht:

“U verklaarde dat u sinds het begin van uw huwelijk problemen had met uw echtgenoot. U zou in 2011 van hem gescheiden zijn en bij uw tante gaan wonen. Door bedreigingen van uw familie en van uw van bent u in 2012 opnieuw met uw man getrouwd (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u op het CGVS op deze informatie gewezen werd, antwoordde u dat u niet gescheiden bent in Algerije, maar dat u even uit elkaar ging en dan terug samen was (CGVS, p. 8). Uw antwoord klaart niet uit waarom u bij de DVZ meermaals aanhaalde dat u van uw man gescheiden was en dan hertrouwde (verklaring DVZ, vraag 15a). Er moet bovendien worden opgemerkt dat u een document neerlegde waaruit blijkt dat u in 2011 gescheiden bent van uw man. Daarnaast legde u nog een document neer waaruit blijkt dat het uw man was die wilde scheiden en dat u met hem wilde verzoenen. Deze documenten stemmen niet overeen met uw verklaringen. Deze tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw man in 2019 ontdekte dat u een relatie had met een andere man en dat u daarom moest onderduiken bij een vriend. U verklaarde dat hij uw familie in Algerije lastig viel (vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw man reeds in oktober 2018 naar België kwam (CGVS, p. 8). Op de DVZ verklaarde u echter dat uw man zich nog steeds in Algerije bevond ten tijde van uw gehoor op de DVZ in maart 2021 (verklaring DVZ, vraag 15a). Dat u er niet in slaagde coherente verklaringen af te leggen over de verblijfplaats van uw man, doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

U bent in maart 2020 van uw man gescheiden en diende een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, p. 8). U geeft geen verklaring voor uw laattijdig verzoek. De door u aangemeten houding getuigt dan ook geenszins van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging volgens de criteria van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, waarbij er redelijkerwijs mag verwacht worden dat er zo spoedig mogelijk een verzoek om internationale bescherming wordt ingediend bij de bevoegde instanties.

Voorts stroken uw verklaringen bij het CGVS niet met de asielmotieven die u bij de DVZ uiteen zette. Daar verklaarde u dat u uit Algerije vluchtte voor de problemen met uw man, terwijl u eigenlijk uw man kwam vervoegen in België (vragenlijst CGVS, vraag 5 en CGVS, p. 8). Het is niet aannemelijk dat u terugkeerde naar uw man, als hij degene is die u vreest. Toen u met deze onaannemelijkheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat het de bedoeling was om met uw vriend O. (...) in België te komen wonen (CGVS, p. 11). Dit antwoord klaart geenszins uit waarom u bij uw man in België kwam wonen. Deze elementen brengen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang.

Voorts verklaarde u dat u bij terugkeer vreest problemen te hebben met de Algerijnse autoriteiten en met uw familie en schoonfamilie omwille van het overspel dat u pleegde (CGVS, p. 12). Er moet worden opgemerkt dat u reeds in 2012 een relatie had buiten uw huwelijk en dat u er in slaagde nog jaren in Algerije te blijven wonen zonder geloofwaardige problemen mee te maken (CGVS, p. 9). Bijgevolg zijn de problemen die u vreest bij terugkeer louter hypothetisch en niet gestaafd door concrete gebeurtenissen of documenten. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat overspel niet strafbaar is binnen de Algerijnse wetgeving, waardoor uw vrees voor de Algerijnse overheid nog minder aannemelijk wordt.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde uw familieboekje, een samenstellingsattest van uw gezin, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, de geboorteaktes van u en de kinderen en de paspoorten van u en de kinderen neer. Deze documenten kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden. U legde een kaart neer van uw ex-man B. (...). Hieruit kan hoogstens zijn identiteit afgeleid worden, wat hier niet ter discussie staat. U bracht een aangifte bij de Belgische politie mee, waaruit blijkt dat u problemen had met een man in het centrum waar u verbleef. Hieruit kan geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden, gezien dit geen impact heeft op uw mogelijkheid om naar Algerije terug te keren. U legde een lijst neer van noodnummers die u kan bellen in België. Uit dit document blijkt niet dat u een nood heeft aan internationale bescherming. U legde een aantal foto's neer waaruit moet blijken dat u ex-man B. (...) zich bezighoudt met andere vrouwen en criminele activiteiten. U werd in het ziekenhuis opgenomen omdat het te veel werd voor u (CGVS, p. 12). Hieruit kan geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden. Deze feiten deden zich immers voor in België en uit uw verklaringen blijkt dat uw ex-man een jaar werd opgesloten in de gevangenis omwille van zijn activiteiten (CGVS, p. 12). Deze elementen houden ook geen verband met uw mogelijkheid om naar Algerije terug te keren, gezien de problemen die u in verband met uw man inroept niet geloofwaardig zijn. U bracht een document mee waaruit blijkt dat u aan het scheiden bent van uw ex-man B. (...). Hierover bestaat hier geen twijfel. Louter het feit dat u gescheiden bent volstaat echter niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. U legde verder een aantal medische en psychologische attesten neer waaruit blijkt dat u gezondheidsproblemen heeft en kampt met een depressie omwille van trauma's die u meemaakte. Er moet worden opgemerkt dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat u omwille van uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep in uw land van herkomst niet op een passende behandeling van uw medische problemen zou kunnen rekenen. De door u geschetste problemen vallen evenmin onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming zoals opgenomen in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U maakte na het persoonlijk onderhoud op het CGVS opmerkingen over in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud. In deze opmerkingen herhaalt u de data waarop u trouwde en scheidde van uw man, wanneer u naar België kwam en waar u verbleef. Deze opmerkingen brengen geen verandering in bovenstaande vaststellingen."

De Raad voegt hieraan toe dat de medische en psychologische attesten die door verzoekster in de loop van de administratieve procedure werden neergelegd geen uitsluitel geven over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld of de vastgestelde ziektebeelden. De arts of psycholoog doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Desalniettemin

kan een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Evenmin kan een psycholoog vaststellen welke gebeurtenissen er werkelijk aan de oorzaak liggen van de psychologische problemen. Deze attesten kunnen de door verzoekster voorgehouden problemen en vrezen bijgevolg niet staven.

Verzoekster slaagt er verder niet in de bovenstaande motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift immers tot het louter vergoelijken van de ongerijmdheden en tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en de leemten in haar verklaringen waar zij wijst op haar psychologische problemen, doch zij slaagt er niet in deze ongerijmdheden, tegenstrijdigheden en leemten, die alle steun vinden in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen. De Raad wijst bovendien op wat hierover reeds *supra*, onder punt 2.3.2., werd geoordeeld.

Verzoekster kan voorts niet overtuigen waar zij aanvoert dat haar huwelijk een opeenvolging van incidenten was, zodat het voor haar heel moeilijk is om een chronologie op te stellen en te kunnen weergeven in de “*stresserende toestand*” gedurende haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar veiligheid en haar leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij in staat is om in elke stand van het geding een zo juist, precies en waarheidsgetrouw mogelijk vluchtrelaas weer te geven en dat zij telkenmale eensluidende, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt over de feiten die haar ertoe hebben gebracht haar land van herkomst te ontvluchten. De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben bovendien betrekking op elementen die behoren tot de kern van haar vluchtrelaas, namelijk (i) het gegeven of zij en haar (ex-)man al dan niet gescheiden zijn in 2011 en hierna hertrouwd zijn, (ii) de verblijfplaats van haar (ex-)man toen deze zou hebben ontdekt dat zij een relatie had met een andere man en haar familie zou hebben lastiggevallen en (iii) de bedoeling die zij had bij haar komst naar België. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster in staat is hierover coherente en eenduidige verklaringen af te leggen. De Raad merkt tot slot nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het vluchtrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

In zoverre verzoekster hekelt dat zij tijdens het gehoor op het CGVS niet geconfronteerd werd met de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden en omissies tussen haar verklaringen en de onduidelikheden in haar verklaringen en artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 geschonden acht, wijst de Raad er op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat zij wel degelijk meermaals geconfronteerd werd met bepaalde onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden tussen haar opeenvolgende verklaringen (adm. doss., stuk 5, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8 en 11). Zo verzoekster met bepaalde tegenstrijdigheden niet geconfronteerd zou zijn – verzoekster duidt niet welke dat dan zouden zijn –, wijst de Raad er nog op dat artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 de adjunct-commissaris niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd. In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt aan de asielzoeker dienen voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken, dat het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf niet steeds mogelijk is en dat de ambtenaar daarom niet verplicht is om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. Bovendien doet het feit dat verzoekster niet met de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk aan het bestaan ervan. Ten slotte heeft verzoekster, gezien de devolutieve werking van huidig beroep, middels haar verzoekschrift ook de mogelijkheid om toelichting te verschaffen met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, een mogelijkheid waarvan zij ook gebruik heeft gemaakt doch waarmee zij de Raad niet heeft weten te overtuigen. Een schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Verzoekster wijst er in haar verzoekschrift verder op dat zij in België op 3 januari 2023 een procedure tot echtscheiding heeft ingeleid. Ter staving hiervan voegt zij bij haar verzoekschrift een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Henegouwen, afdeling Charleroi, van 15 februari 2023 (stukkenbundel verzoekster, stuk 3). Dat verzoekster aan het scheiden is van haar (ex-)man wordt niet betwist in de bestreden beslissing. Zoals tevens in de bestreden beslissing wordt gesteld, volstaat het loutere feit dat zij scheiden echter niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoekster

betoogt verder dat uit het vonnis blijkt dat zij in het huwelijk is getreden in Oran op 19 april 2012 en dat dit wijst op een tweede huwelijk dat voltrokken is geweest met haar (ex-)man, de vader van haar twee kinderen. De Raad merkt na lezing van het vonnis van 15 februari 2023 echter op dat hierin louter wordt gesteld dat verzoekster en haar (ex-)man getrouwd zijn op 19 april 2012 in Oran. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat het werkelijk om een tweede huwelijk tussen hen zou gaan. Hoe dan ook heft verzoekster de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden over het gegeven of zij scheidde en hertrouwde niet op door loutere neerlegging van dit vonnis. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekster bij de DVZ aangaf op 11 april 2012 te zijn hertrouwd (adm. doss., stuk 8, map 'DVZ', Verklaring DVZ, vraag nr. 15, a)), wat tegenstrijdig is met de datum die in het vonnis wordt weergegeven, met name 19 april 2012. Waar verzoekster er nog op wijst dat er in het vonnis duidelijk wordt gesteld dat de twee kinderen die in 2010 en 2012 geboren zijn dezelfde man als vader hebben, merkt de Raad op dat dit *in casu* niet wordt betwist, maar dat dit geen afbreuk doet aan de hierboven aangehaalde motieven.

Verzoekster benadrukt in haar verzoekschrift verder nog dat zij bij haar man in België is gaan wonen omdat zij hopeloos was, onder druk gezet werd en hoopte dat andere levensomstandigheden dan in Algerije een nieuwe start aan hun huwelijk zouden kunnen bieden, maar dat waarmee zij in België te kampen kreeg nog erger was dan wat zij in Algerije had meegemaakt. Door louter de verklaringen die zij reeds bij het CGVS heeft afgelegd te herhalen (adm. doss., stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11), ontkracht noch weerlegt verzoekster de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat haar verklaringen bij het CGVS niet stroken met de asielmotieven die zij bij de DVZ uiteenzette en dat het niet aannemelijk is dat zij terugkeerde naar haar man als hij degene is die zij vreest.

Vervolgens stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat zij in België een nieuwe relatie heeft aangeknoopt met J. B. en dat zij in december 2022 van een dochter is bevallen van wie deze nieuwe partner de vader is. Zij stelt bij een terugkeer naar Algerije als overspelige vrouw en alleenstaande moeder van een buitenechtelijk kindje haar eigen familie en haar schoonfamilie te vrezen, die deze situatie niet zouden aanvaarden. Haar schoonfamilie zou daarnaast haar twee oudste kinderen opeisen. Verder stelt zij ook nog te vrezen dat zij en haar "onwettig" kindje uitgesloten zullen worden van de Algerijnse maatschappij. Zij geeft tot slot aan dat zij haar (ex-)man vreest. De Raad kan, wat deze vrezen betreft, verwerende partij bijtreden in de volgende correcte en pertinente vaststellingen in haar nota houdende "*Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*":

"2.8.1 Verweerder stelt vast dat verzoekster in maart 2020 in België uit elkaar ging van haar echtgenoot M. B. (...) en hem sindsdien niet meer heeft gezien (notities persoonlijk onderhoud, p. 8, 10 en 11). Daarna begon zij een relatie met J. B. (...). Uit de neergelegde documenten in het administratief dossier en het oordeel d.d. 15 februari 2023 van de rechtbank van eerste aanleg van Henegouwen, divisie Charleroi (stuk 3) blijkt dat verzoekster gehuwd is met M. B. (...) op 19 april 2012 te Oran en zij bij deze rechtbank de scheiding aanvraag. De rechtbank zal een hoorzitting houden op 26 mei 2023 en zal de debatten heropenen op 1 september 2023.

Nergens uit haar verklaringen blijkt dat echter zij omwille van haar relatie met J. B. (...) en hun dochter geboren op (...) december 2022 reeds problemen ondervond met haar man in België, die zij uiteindelijk niet meer heeft gezien sinds zij uit elkaar gingen in maart 2020 (notities persoonlijk onderhoud, p. 10 en 11). Dit blijkt ook uit het feit dat zij al die tijd in België is blijven wonen. Zij heeft verder ook nooit beroep gedaan op de politie vanwege haar ex-man, hoewel ze wel de politie heeft ingeschakeld vanwege problemen met iemand anders in haar centrum (notities persoonlijk onderhoud, p. 4 en 12).

Bovendien stelt verweerder vast dat de verklaringen van verzoekster in verband met de mogelijkheden om in het geval van een geschil in de echtelijke relatie tot een oplossing te komen niet stroken met de vaststellingen opgenomen in het door haar neergelegde vonnis van 6 oktober 2011. Hieruit blijkt dat verzoekster een geschil aanhangig kon maken bij een familierechtbank. Uit het document blijkt weliswaar dat verzoekster tijdens de hoorzitting op 22 september 2011 wel nog aandrang op de hervatting van het huwelijksleven, terwijl haar echtgenoot (de verweerder) de wil tot scheiden had geuit. Gelet op deze vaststelling kan vooreerst geenszins worden weerhouden dat zij niet op de hulp van de staat kon rekenen en de rechten van vrouw en kinderen niet worden beschermd. Haar verklaring dat zij in Algerije haar problemen wilde oplossen en een scheiding trachtte te regelen maar door zijn aandringen terug ging bij hem, rijmt tevens niet met het door haar aangebrachte document (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid betreffende haar persoonlijke en familiale situatie in Algerije.

Bovendien werd in de bestreden beslissing reeds gemotiveerd dat verzoekster reeds in het verleden een buitenechtelijke relatie heeft gehad met O. (...) in 2012 en erin is geslaagd om al die jaren (tot haar vertrek naar België) in Algerije te wonen zonder zwaarwichtige problemen te hebben gekend (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Haar schoonfamilie vroeg haar om bij hen te komen wonen terwijl geroddeld werd over

verzoeksters relatie met O. (...) en haar schoonfamilie volgens haar verklaringen op de hoogte waren van deze roddels. Dit aanbod werd door verzoekster echter geweigerd. Vervolgens blijkt uit de verklaringen van verzoekster dat zij in de mogelijkheid was om bij een vriendin te gaan wonen en daarna Oran te verlaten en samen te wonen met haar vriend O. (...) (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat zij ditmaal wel zwaarwichtige problemen zou ondervinden in Algerije vanwege een overspelige relatie. Zo geeft zij geen concrete informatie aangaande de houding van haar familieleden in Algerije, noch over enige contacten die er zouden zijn geweest de voorbije jaren met haar familie of schoonfamilie aangaande deze kwestie. In het persoonlijk onderhoud beperkt zij zich louter tot de stelling dat zij alleen nog contact houdt met haar zussen en dat zij problemen heeft met de rest van haar familie vanwege haar relatie met O. (...) – haar toenmalige vriend – in Algerije, zonder deze problemen, of de gevolgen van haar verzuurde relatie met haar overige familieleden, verder te concretiseren (notities persoonlijk onderhoud, p. 6 en 7).

Ook wat betreft de houding van haar voormalige schoonfamilie ten aanzien van deze kwestie, haar huidige relatie met deze personen of enige contacten met hen over deze zaak brengt zij geen concrete informatie aan. Evenmin licht zij toe waarom zij nu nog haar voormalige schoonfamilie zou vrezen bij terugkeer naar Algerije nu zij reeds sinds maart 2020 feitelijk gescheiden leeft van haar ex-man en hem sindsdien niet meer heeft gezien, noch hierdoor problemen heeft gekend.

Verder brengt zij niets concreets naar voor met betrekking tot de eventuele gevolgen van dit afkeuren door haar familie en haar schoonfamilie van haar buitenechtelijke relatie. Wat betreft verzoeksters vrees dat haar schoonfamilie haar oudste kinderen zal opeisen dient gezegd dat dit de mogelijke familierechtelijke gevolgen van een eventuele toekomstige wettelijke scheiding met de vader van deze kinderen zijn. Zij concretiseert deze vrees op geen enkele manier en legt zelf ook geen concrete link tussen deze gerechtelijke gevolgen en haar buitenechtelijke relatie. Het louter verwijzen naar mogelijke gerechtelijke gevolgen van een scheiding met de vader van haar kinderen is geenszins voldoende om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aan te tonen.

2.8.2 Wat betreft verzoeksters stelling dat zij uitgesloten zal worden van de Algerijnse maatschappij merkt verweerder op dat verzoekster geen concrete informatie geeft over enige communicatie of concrete informatie over de houding van haar eigen familie en haar schoonfamilie aangaande haar relatie met J. B. (...). Evenmin geeft zij enige informatie over de houding van de familie van haar vriend, en de vader van haar dochter, met wie zij, blijkens haar verklaringen, nog steeds een relatie heeft en samenwoont (notities persoonlijk onderhoud, p. 8 en 13). Zij kan dan ook geenszins zonder meer stellen dat zij zal worden uitgesloten van de Algerijnse maatschappij. Er kan in dit verband eveneens worden verwezen naar haar overspelige relatie in 2012, waarna zij geenszins kon aantonen dat zij verstoten zou zijn geweest door haar familie of de Algerijnse maatschappij in het geheel. De loutere stelling dat zij vanwege haar buitenechtelijke relatie en haar dochter zal worden verstoten door de Algerijnse samenleving, zonder deze vrees op eniger wijze te concretiseren, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aan te tonen.

2.8.3 Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen concludeert verweerder dat verzoekster geenszins een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade omwille van haar overspelige relatie met J. B. (...) en het daaruit voortgevloeide kind aannemelijk heeft gemaakt."

Voorts meent verzoekster in haar verzoekschrift dat de Algerijnse autoriteiten haar zullen vervolgen als overspelige vrouw en haar en haar kinderen geen bescherming zullen willen bieden omwille van haar "deviant" gedrag. Zij zouden volgens haar een vrouw niet waarderen en bovendien sowieso haar (ex-) man, zijn familie en haar eigen familie gelijk geven. Wat deze vrees betreft, kan de Raad verwerende partij bijtreden in de volgende correcte en pertinente vaststellingen in haar nota houdende "Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure":

"Wat betreft verzoeksters stelling dat de Algerijnse autoriteiten haar zullen vervolgen vanwege haar buitenechtelijke relatie dient opnieuw gewezen te worden naar de motivering in de bestreden beslissing waarin wordt vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat overspel niet strafbaar is binnen de Algerijnse wetgeving. Verzoekster brengt geen elementen of aanwijzingen naar voor in haar verzoekschrift die ingaan tegen deze motivering of tegen de door de Commissaris-generaal gebruikte informatie dienaangaande. Het louter stellen dat ze vervolgd zal worden vanwege een overspelige relatie zonder dit verder te concretiseren is onvoldoende om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aan te tonen.

Wat betreft haar stelling dat de autoriteiten haar familie en schoonfamilie gelijk zullen geven merkt verweerder op dat zij aan deze stelling geen concrete gevolgen koppelt. In zoverre zij hiermee zou verwijzen naar de mogelijke toebedeling van de voogdij over haar oudste kinderen aan haar schoonfamilie merkt verweerder op dat zij haar vrees dienaangaande op geen enkele manier staft met concrete elementen of met objectieve informatie."

Tot slot haalt verzoekster in haar verzoekschrift een vrees aan voor de bende waarmee haar (ex-)man samenwerkte. Inzake deze (beweerde) vrees stelt verwerende partij in haar nota houdende “*Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*” het volgende vast:

“Verweerder merkt in dit verband op dat verzoekster een vrees voor deze bende niet eerder heeft aangehaald. Evenmin geeft zij enige verdere informatie over deze bende zelf, noch over de precieze relatie tussen haar ex-man en deze bende. Evenmin licht zij toe waarom deze bende haar zou viseren in Algerije. Deze loutere post-factumverklaring kan dan ook geenszins volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aan te tonen.”

De Raad treedt deze opmerkingen, die steun vinden in het administratief dossier en pertinent en terecht zijn, bij en neemt deze over.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad in navolging van de adjunct-commissaris dat verzoekster de door haar aangehaalde vluchtmotieven en vrezen niet aannemelijk maakt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.5.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd wordt dat deze – en haar hiermee verband houdende vrezen – niet aannemelijk worden gemaakt.

Verzoekster wijst in haar verzoekschrift op de situatie van alleenstaande vrouwen en moeders in Algerije, van vrouwen die overspel hebben gepleegd en van vrouwen die moeder zijn geworden buiten het huwelijk. Zij haalt aan dat in het administratief dossier of in de bestreden beslissing geen enkele informatie kan worden teruggevonden, hoewel er rekening dient te worden gehouden met haar socio-economische toestand in het geval van terugkeer. Zij wijst ook op haar psychologische problemen en meent dat een deel van de bevolking in armoede dreigt te vallen. Verwerende partij stelt hierover in haar nota houdende “*Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*” het volgende vast:

“Verzoekster staft haar stelling echter zelf met geen enkele objectieve informatie. Aan het administratief dossier werd de COI Focus: “Les mères célibataires” van 17 juni 2019 toegevoegd. Hoewel hieruit blijkt dat de situatie van alleenstaande moeders precair kan zijn, is er ook sprake van verschillende opvangmogelijkheden en andere steun voor alleenstaande vrouwen. Verzoekster brengt niets aan dat deze informatie tegensprekt. Verweerder herhaalt bovendien dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar persoonlijke en familiale situatie geloofwaardigheid misten (paragraaf 2.8.1). Bovendien blijkt nergens uit haar verklaringen dat zij na haar eerdere overspelige relatie met O. (...) zou zijn terechtgekomen in een situatie die zou kunnen leiden tot ernstige schade vanwege de slechte socio-economische omstandigheden. Hoe dan ook geeft zij aan nog steeds contact te hebben met een zus in Algerije en licht zij nergens toe waarom zij niet zou kunnen rekenen op de steun van haar zus bij terugkeer naar Algerije.. Om een nood aan internationale bescherming te kunnen aantonen dient verzoekster concrete en individuele elementen aan te reiken. Een loutere verwijzing naar de socio-economische omstandigheden in Algerije, haar psychologische problematiek en de situatie van alleenstaande moeders is geenszins voldoende.”

De Raad treedt ook deze opmerkingen, die steun vinden in het administratief dossier en pertinent en terecht zijn, bij en neemt deze over. Ten overvloede voegt de Raad er nog aan toe dat verzoekster een dergelijke argumentatie en vrees niet heeft aangehaald in de loop van de administratieve procedure en dat voor het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld specifiek, dit is individueel, van aard moet zijn. Verzoekster slaagt er, gelet op het voorgaande, echter niet in om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Algerije op een intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Algerije zou hebben gekend.

2.3.5.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Algerije actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN